

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในรูปของตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้คือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ประกอบไปด้วย อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยของครอบครัว(ต่อคน/เดือน) ระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอด เป็นแบบสอบถามลักษณะให้เลือกตอบ (Checklists)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิง เกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร

ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) โดยวิธีการสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้างดังนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการส่งเสริมการดำเนินโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
T	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาการแจกแจงแบบ (<i>t-test</i>)
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาการแจกแจงแบบ (<i>F-test</i>)
*	แทน	ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยด้านด้านคุณลักษณะ ส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยของครอบครัว(ต่อ คน/เดือน) สถานะตามโครงการและระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอด โดยผู้วิจัยใช้สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) นำมาแจกแจงความถี่และหาร้อยละ (Percentage)

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	19	4.8
20 – 30 ปี	43	10.8
31–40 ปี	51	12.8
40–50 ปี	57	14.3
51–60 ปี	138	34.5
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	92	23.0
รวม	400	100

จากการ 2พบว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัด พิจิตร ส่วนใหญ่มีอายุช่วง 51–60 ปี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาเมื่ออายุช่วง มากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 ช่วงอายุ 40–50 ปี จำนวน 57 คน คิด เป็นร้อยละ 14.3 ช่วงอายุ 31–40 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ช่วงอายุ 20 – 30 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	121	30.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	64	16.0
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	45	11.3
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	62	15.5
ปริญญาตรี	102	25.5
สูงกว่าปริญญาตรี	6	1.5
รวม	400	100

จากการ 3 พบร่วมกันว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัด พิจิตร ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และระดับสูง กว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรรม	115	28.8
รัฐราชการ/พนักงานของรัฐ	86	21.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	18	4.5
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	69	17.3
รับจ้างทั่วไป	81	20.3
นักเรียน/นักศึกษา	31	7.8
รวม	400	100

จากการ 4 พบร่วมกันว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัด พิจิตร ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมาคือ รัฐราชการ/พนักงานของรัฐ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 รับจ้างทั่วไป จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
สมรส	287	71.8
หย่าร้าง / หม้าย	52	13.0
แยกกันอยู่	61	15.2
รวม	400	100

จากการ 5 พบว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัด พิจิตรส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสมากที่สุด จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 71.8 รองลงมาคือ แยกกันอยู่ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 และหย่าร้าง / หม้าย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 ตามลำดับ

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกรายได้เฉลี่ยของครอบครัว (ต่อคน/เดือน)

รายได้เฉลี่ยของครอบครัว (ต่อคน/เดือน)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3,000 บาท	83	20.7
3,000 บาทขึ้นไป	317	79.3
รวม	400	100

จากการ 6 พบว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัด พิจิตรส่วนใหญ่มีรายได้ 3,000 บาทขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 79.3 และต่ำกว่า 3,000 บาทจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 ตามลำดับ

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานะตามโครงการ

สถานะตามโครงการ (ต่อคน/เดือน)	จำนวน	ร้อยละ
แม่ผู้ขอรับสิทธิ์	53	13.3
ไม่ใช่แม่ผู้ขอรับสิทธิ์	347	86.7
รวม	400	100

จากการ 7 พบว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัด พิจิตรส่วนใหญ่ไม่ใช่แม่ผู้ขอรับสิทธิ์มากที่สุด จำนวน 347 คน คิดเป็นร้อยละ 86.7 และแม่ผู้ขอรับสิทธิ์ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 ตามลำดับ

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอด

ระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอด	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	19	4.8
1-5 ปี	43	10.8
6-10 ปี	51	12.8
11-15 ปี	57	14.3
16-20 ปี	138	34.5
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	92	23.0
รวม	400	100

จากตาราง 8 พบร่วมกันว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัด พิจิตรส่วนใหญ่มีระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่ 16-20 ปี มากรีดสุด จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาคือ มากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 11-15 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 6-10 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 1-5 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ทั้งหมด 4 ด้าน

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชน เพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนา คุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ทั้งหมด 4 ด้าน

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ผล
ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม	4.04	0.32	มาก
ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก	3.81	0.35	มาก
ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึง บริการขั้นพื้นฐาน	2.95	0.21	ปานกลาง
ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศไทย	3.94	0.39	มาก
รวม	3.68	0.31	มาก

จากการ 9 พ布ว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ทั้งหมด 4 ด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือด้านพัฒนาการทางร่างกายสติปัญญา และสังคมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.32) รองลงมาคือ ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศไทยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.39) ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.35) และด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.21) ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชน เพศหญิง เกี่ยวกับโครงการเงิน อุดหนุน เพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนา คุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านพัฒนาการทาง ร่างกาย สติปัญญาและสังคม

ด้านพัฒนาการทางร่างกายสติปัญญาและสังคม	$\bar{X}$	S.D.	ผล
1. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองตระหนักรถึง ความสำคัญในการเลี้ยงดูบุตรมากขึ้น	4.63	0.48	มากที่สุด
2. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ช่วยให้สังคมตระหนักรถึงความสำคัญในการ ส่งเสริมพัฒนาการแก่เด็กที่ไม่ได้รับการเลี้ยงดู ที่เหมาะสม	4.36	0.48	มาก
3. การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับเด็กควร เริ่มต้นพัฒนาตั้งแต่เด็ก 0-6 ปี	4.90	0.30	มากที่สุด
4. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ช่วยให้เกิดการส่งเสริมพัฒนาการร่างกายใน ด้านการสร้างกล้ามเนื้อมัดเล็กที่แข็งแรง	3.33	0.47	ปานกลาง
5. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ช่วยแก้ปัญหาด้านพัฒนาการทางสมองที่ข้า ของเด็ก	2.34	0.47	น้อย
6. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ช่วยให้เกิดการส่งเสริมพัฒนาการด้านการ ช่วยเหลือตัวเองและสังคม	3.36	0.48	ปานกลาง
7. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ช่วยให้เกิดการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา	4.29	0.40	มาก
8. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ช่วยให้เกิดการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ และจิตใจของแม่และเด็ก	4.30	0.45	มาก
9. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานด้าน การดำเนินชีวิตให้กับแม่และเด็ก	4.83	0.37	มากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

ด้านพัฒนาการทางร่างกายสติปัญญาและสังคม	$\bar{X}$	S.D.	แพร่ผล
10. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ส่งผลให้เด็กที่กำลังเริ่มโถมีพัฒนาการทางร่างกายที่เดบໂตและสมกับวัย	3.83	0.37	มาก
รวม	4.03	0.42	มาก

จากตาราง 10 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับเด็กควรเริ่มต้นพัฒนาตั้งแต่เด็ก 0 - 6 ปี อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.30) รองลงมาคือการให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานด้านการดำเนินชีวิตให้กับแม่และเด็กอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.37) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้ฟ่อแม่ผู้ปกครองตระหนักรถึงความสำคัญในการเลี้ยงดูบุตรมากขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.48) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้สังคมตระหนักรถึงความสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการแก่เด็กที่ไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.48) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้เกิดการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจของแม่และเด็กอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.45) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้เกิดการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.45) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้เกิดการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.37) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้เกิดการส่งเสริมพัฒนาการร่างกายในด้านการสร้างกล้ามเนื้อมัดเล็กที่แข็งแรง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = 0.48) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้เกิดการส่งเสริมพัฒนาการร่างกายในด้านการสร้างกล้ามเนื้อมัดเล็กที่แข็งแรง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 0.47) และการให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยแก้ปัญหาด้านพัฒนาการทางสมองที่ช้าของเด็ก อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชน
เพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนา
คุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านความรู้ความ
เข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อ การอบรมเลี้ยงดูเด็ก	$\bar{X}$	S.D.	ผล
1. พ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับความรู้ความเข้าใจจาก สวัสดิการขั้นพื้นฐานดังแต่เริ่มขึ้นทะเบียนรับ ผักครรภ์ที่โรงพยาบาล	4.60	0.49	มากที่สุด
2. พ่อแม่ผู้ปกครองได้รับประโยชน์จากการ ประสานงานกันระหว่างกระทรวงมหาดไทยที่ รับผิดชอบเรื่องการลงทะเบียนของแม่ผู้รับ สิทธิกับกระทรวงสาธารณสุขที่รับผิดชอบเรื่อง สวัสดิการของแม่และเด็ก	4.53	0.50	มากที่สุด
3. พ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับความรู้ความเข้าใจจาก รูปแบบการเรียนรู้ใหม่ๆเกี่ยวกับการเลี้ยงดู บุตรจากคู่มือแม่และเด็ก	4.26	0.44	มาก
4. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด เป็นตัวชี้ทางให้กระทรวงสาธารณสุขทราบว่า จะต้องลงพื้นที่ให้บริการแก่แม่และเด็กวัยแรก เกิดที่มีครอบครัวยากจนอยู่ในครัวเรือนใดบ้าง	3.12	0.32	ปานกลาง
5. โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรก เกิดช่วยให้พ่อแม่ผู้ปกครองมีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับการให้อาหารเพื่อส่งเสริมให้ เด็กมีพัฒนาการทางร่างกายที่เติบโตตามวัย	3.76	0.42	มาก
6. โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรก เกิดช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองมีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการทาง สมองและสติปัญญา	3.37	0.48	ปานกลาง

ตาราง 11(ต่อ)

ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อ การอบรมเลี้ยงดูเด็ก	$\bar{X}$	S.D.	แปรผล
7. โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา	3.25	0.43	ปานกลาง
8. โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ	4.23	0.42	มาก
9. โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านการช่วยเหลือตัวเองและสังคม	4.00	0.63	มาก
10. มีก้าลุ่มอาสาสมัครพัฒนาสังคมลงพื้นที่ให้บริการในด้านต่าง ๆ ช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเกิดความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงดูเด็กวัยแรกเกิด	2.96	0.60	ปานกลาง
รวม	3.80	0.47	มาก

จากตาราง 11 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือพ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับความรู้ความเข้าใจจากสวัสดิการขั้นพื้นฐานดังแต่เริ่มขึ้นทะเบียนรับฝากครรภ์ที่โรงพยาบาลอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) รองลงมาคือพ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับประโยชน์จากการประสานงานกันระหว่างกระทรวงมหาดไทยที่รับผิดชอบเรื่องการลงทะเบียนของแม่ผู้รับสิทธิกับกระทรวงสาธารณสุขที่รับผิดชอบเรื่องสวัสดิการของแม่และเด็กอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50) พ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับความรู้ความเข้าใจจากรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรจากคู่มือแม่และเด็กอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.44) โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจอยู่ใน

ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.23$, S.D. =0.42) โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านการช่วยเหลือตัวเองและสังคมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.00$, S.D. =0.63) โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการให้อาหารเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทางร่างกายที่เติบโตตามวัยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}= 3.76$, S.D. =0.42) โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการทางสมองและสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 0.48) โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.43) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดเป็นตัวชี้ทางให้กระทรวงสาธารณสุขทราบว่าจะต้องลงพื้นที่ให้บริการแก่แม่และเด็กวัยแรกเกิดที่มีครอบครัวยากจนอยู่ในครัวเรือนใดบ้างอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}= 3.12$, S.D. = 0.32) และมีกิจกรรมอาสาสมัครพัฒนาสังคมลงพื้นที่ให้บริการในด้านต่างๆช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเกิดความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงดูเด็กวัยแรกเกิด อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 0.60) ตามลำดับ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชน
เพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนา
คุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านการลดความ
เหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน

ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการ เข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
11. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด แก่แม่ผู้ขอรับสิทธิ์จำนวน 400 บาท/เดือน เพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก วัยแรกเกิด	2.69	0.47	ปานกลาง
12. โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรก เกิดสมควรที่จะปรับการจ่ายเงินอุดหนุนจาก 400 บาทเป็น 600 บาท/เดือน	4.73	0.44	มากที่สุด
13. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด สมควรให้เงินแก่แม่และเด็กที่อยู่ในครอบครัว ที่เสี่ยงต่อความยากจนเท่านั้น	3.80	0.39	มาก
14. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด จะช่วยให้เด็กวัยแรกเกิดที่ได้รับสิทธิ์ได้รับการ เลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการเพื่อให้เกิดการ พัฒนาคุณภาพชีวิตที่เท่าเทียมกับเด็กวัยแรก เกิดที่ได้รับเงินอุดหนุนจากประกันสังคม	3.73	0.44	มาก
15. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ช่วยให้แม่และเด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ในด้านอาหารและสุขอนามัย	4.24	0.42	มาก
16. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด สมควรให้สิทธิ์เฉพาะแม่และเด็กที่อยู่ใน ครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจนหรือมีรายได้ เฉลี่ยในครอบครัวต่ำกว่า 3,000 บาทต่อคน	1.94	0.23	น้อย
17. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด สมควรให้สิทธิ์เฉพาะแม่และเด็กที่ครอบครัวมี ภาระพึ่งพิง เช่น ครอบครัวมีคณพิการ หรือ ผู้สูงอายุ	1.77	0.42	น้อย

ตาราง 12 (ต่อ)

ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน	$\bar{X}$	S.D.	แพรผล
18. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด สมควรให้สิทธิ์เฉพาะแม่และเด็กที่มีสภาพที่อยู่อาศัยทรุดโทรม เช่น อยู่บ้านไม่ไฟ/ใบจาก หรือบ้านเช่า	1.80	0.40	น้อย
19. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด สมควรให้สิทธิ์เฉพาะแม่และเด็กที่ไม่มีรายนัด ส่วนบุคคล รถปิกอัพ รถบรรทุกเล็กหรือรถตู้	2.60	0.49	ปานกลาง
20. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด สมควรให้สิทธิ์เฉพาะแม่และเด็กที่มีที่ดินทำกินไม่เกิน 1 ไร่	2.18	0.58	น้อย
รวม	2.94	0.42	ปานกลาง

จากการ 12 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขต อำเภอเมือง จังหวัด พิจิตรด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดสมควรที่จะปรับการจ่ายเงินอุดหนุนจาก 400 บาทเป็น 600 บาท/เดือนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.44) รองลงมาคือ การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้แม่และเด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ในด้านอาหารและสุขอนามัยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.42) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็ก สำหรับแม่และเด็กที่ไม่สามารถดูแลเด็กที่ต้องดูแลต่อเด็กในครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจน เท่านั้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.39) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็ก แรกเกิด จะช่วยให้เด็กวัยแรกเกิดที่ได้รับสิทธิ์ได้รับการเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการเพื่อให้เกิด การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เท่าเทียมกับเด็กวัยแรกเกิดที่ได้รับเงินอุดหนุนจากประกันสังคมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.44) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดแก่แม่ผู้ซึ่งรับสิทธิ์จำนวน 400 บาท/เดือน เพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กวัยแรกเกิดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.69$, S.D. = 0.47) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดสมควรให้สิทธิ์เฉพาะแม่และเด็กที่ไม่มีรายนัด ส่วนบุคคล รถปิกอัพ รถบรรทุกเล็กหรือรถตู้ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.60$, S.D. = 0.49) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดสมควรให้สิทธิ์เฉพาะแม่และเด็กที่มีที่ดินทำกินไม่เกิน 1 ไร่อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย

($\bar{X} = 2.18$, S.D. =0.58) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดสมควรให้สิทธิ์เฉพาะแม่และเด็กที่อยู่ในครัวเรือนที่เสียงต่อความยากจนหรือมีรายได้เฉลี่ยในครอบครัวต่ำกว่า 3,000 บาทต่อคนอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.94$, S.D. =0.23) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดสมควรให้สิทธิ์เฉพาะแม่และเด็กที่มีสภาพที่อยู่อาศัยทรุดโทรม เช่น อยู่บ้านไม่ไฟ/ไม่จาก หรือบ้านเช่าอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.80$, S.D. =0.40) และการให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดสมควรให้สิทธิ์เฉพาะแม่และเด็กที่ครอบครัวมีภาระพึ่งพิง เช่น ครอบครัวมีคนพิการ หรือผู้สูงอายุอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.77$, S.D. =0.42) ตามลำดับ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของประชาชน เพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ

ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ	($\bar{X}$)	S.D.	ผล
21. หน่วยงานภาครัฐที่ดำเนินนโยบายนี้ได้อย่าง เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชากรโดยเริ่มต้นด้วยเด็กวัยแรกเกิด – 6 ปี	4.80	0.40	มากที่สุด
22. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ช่วยส่งผลให้สถาบันครอบครัวอบอุ่นมีความ เข้มแข็ง	4.60	0.49	มากที่สุด
23. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ช่วยส่งผลให้สถาบันต่างๆทางสังคมมี ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ	4.20	0.47	มาก
24. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ส่งผลให้เด็กเหล่านี้เติบโตเป็นประชากรที่มี คุณภาพที่สามารถรองรับการดูแลผู้สูงวัยใน สังคมผู้สูงอายุที่กำลังจะมาถึงในอนาคต	2.57	0.49	ปานกลาง

ตาราง 13 (ต่อ)

ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ	(X)	S.D.	แปลผล
25. การสร้างประชากรที่มีคุณภาพอันเนื่องมาจากให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ส่งผลให้เกิดชุมชนนำอยู่	3.67	0.47	มาก
26. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กจะได้รับผลตอบแทนที่ดีต่อการพัฒนาประเทศกลับมาในระยะยาว และเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาคนอย่างต่อเนื่องในช่วงวัยอ่อนๆต่อไป	4.40	0.49	มาก
27. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ส่งผลให้เด็กมีผลการเรียนที่ดีเมื่อเติบโตขึ้น	3.10	0.70	ปานกลาง
28. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในแง่ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	4.77	0.42	มากที่สุด
29. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด จะเป็นกำลังสำคัญและเป็นการสร้างรากฐานที่เข้มแข็งในการร่วมพัฒนาต่อไปในอนาคต	3.50	0.50	ปานกลาง
30. การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ช่วยส่งผลให้เด็กเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ	3.83	0.37	มาก
รวม	3.94	0.48	มาก

จากการ 13พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตรด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.80$, S.D. =0.40)เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือหน่วยงานภาครัฐที่ดำเนินนโยบายนี้ได้อย่างเหมาะสม การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรโดยเริ่มต้นตั้งแต่เด็กวัยแรกเกิด – 6 ปีอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.80$, S.D. =0.40) รองลงมาคือการให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในแง่ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.77$, S.D. =0.42)การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยส่งผลให้สถาบันครอบครัวอบอุ่นมีความเข้มแข็งอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.60$, S.D. =0.49)การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กจะได้รับผลตอบแทนที่ดี

ต่อการพัฒนาประเทคโนโลยีในระยะยาว และเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาคนอย่างต่อเนื่อง ในช่วงวัยอื่นๆ ต่อไปอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.49) การให้เงินอุดหนุนเพื่อ การเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยส่งผลให้สถาบันต่างๆ ทางสังคมมีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพอยู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.47) การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วย ส่งผลให้เด็กเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.37) การสร้างประชากรที่มีคุณภาพอันเนื่องมาจากให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรก เกิดส่งผลให้เกิดชุมชนนำอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.47) การให้เงิน อุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดจะเป็นกำลังสำคัญและเป็นการสร้างรากฐานที่เข้มแข็งในการ ร่วมพัฒนาต่อไปในอนาคตอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.50) การให้เงิน อุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดส่งผลให้เด็กมีผลการเรียนที่ดีเมื่อเติบโตขึ้นอยู่ในระดับปาน กกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 0.70) และการให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดส่งผล ให้เด็กเหล่านี้เติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพที่สามารถรองรับการดูแลผู้สูงวัยในสังคมผู้สูงอายุ ที่กำลังจะมาถึงในอนาคตอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.57$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิง เกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และ เด็กในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร

ตาราง 14 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของประชาชน เพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนา คุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตรจำแนกตามรายได้ ดังนี้

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สดปัญญาและ สังคม	4.04	0.32	0.08	0.92
ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก	3.81	0.35	0.30	0.86
ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อ การเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน	2.95	0.21	5.00	0.02
ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพ ของประเทศ	3.94	0.39	2.21	0.13
รวม	3.68	0.31	1.89	0.48

จากการ 14 พบร่วมกับรายได้มีผลต่อระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตรด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของประชาชน เพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตรจำแนกตามสถานะตามโครงการ ดังนี้

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สมบูรณ์และสังคม	4.04	0.32	0.27	0.62
ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก	3.81	0.35	4.39	0.03
ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน	2.95	0.21	0.34	0.55
ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ	3.94	0.39	4.29	0.03
รวม	3.68	0.31	2.32	0.30

จากการ 15 พบร่วมกับสถานะตามโครงการมีระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตรด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก และด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม
จำแนกตามอายุ

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.071 .109	.650	0.66
รวม	399			

จากการ 16 พบร่วมกับวัยที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมืองจังหวัดพิจิตรด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคมไม่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 17 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก จำแนกตามอายุ

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.724 .120	6.048	0.00
รวม	399			

จากการ 17 พบร่วมกับวัยที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมืองจังหวัดพิจิตรด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของประชาชน
เพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนา
คุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อ¹
การอบรมเลี้ยงดูเด็ก จำแนกตามอายุ

	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
ต่ำกว่า 20 ปี 20 - 30 ปี	-.25863*	.09531	0.00
31 - 40 ปี	.05108	.09299	0.58
41 - 50 ปี	.07719	.09165	0.40
51 - 60 ปี	.04550	.08466	0.59
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	.00709	.08718	0.93
20 - 30 ปี ต่ำกว่า 20 ปี	.25863*	.09531	0.00
31 - 40 ปี	.30971*	.07163	0.00
41 - 50 ปี	.33582*	.06988	0.00
51 - 60 ปี	.30413*	.06042	0.00
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	.26572*	.06391	0.00
31 - 40 ปี ต่ำกว่า 20 ปี	-.05108	.09299	0.58
20 - 30 ปี	-.30971*	.07163	0.00
41 - 50 ปี	.02611	.06668	0.69
51 - 60 ปี	-.00558	.05669	0.92
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	-.04399	.06040	0.46
41 - 50 ปี ต่ำกว่า 20 ปี	-.07719	.09165	0.40
20 - 30 ปี	-.33582*	.06988	0.00
31 - 40 ปี	-.02611	.06668	0.69
51 - 60 ปี	-.03169	.05447	0.56
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	-.07010	.05832	0.23
51 - 60 ปี ต่ำกว่า 20 ปี	-.04550	.08466	0.59
20 - 30 ปี	-.30413*	.06042	0.00
31 - 40 ปี	.00558	.05669	0.92
41 - 50 ปี	.03169	.05447	0.56
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	-.03841	.04657	0.41

ตาราง 18 (ต่อ)

		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า 20 ปี	-.00709	.08718	0.93
	20 - 30 ปี	-.26572*	.06391	0.00
	31 - 40 ปี	.04399	.06040	0.46
	41 - 50 ปี	.07010	.05832	0.23
	51 - 60 ปี	.03841	.04657	0.41

จากตาราง 18 พบร่วมกันว่า อายุที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิง เกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กมีความแตกต่างกัน ดังนี้คือ อายุต่ำกว่า 20 ปีกับอายุ 20 - 30 ปี และอายุ 20 - 30 ปีกับอายุ 31 – 40 ปี และกับอายุ 41 - 50 ปี และกับอายุ 51 - 60 ปีและกับอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มนี้ไม่มีความแตกต่าง

ตาราง 19 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึง บริการขั้นพื้นฐาน จำแนกตามอายุ

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.030 .044	.689	0.63
รวม	399			

จากตาราง 19 พบร่วมกันว่า อายุที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตรด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 20 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านการเดินโดยเป็นประชากรที่มีคุณภาพ
ของประเทศ จำแนกตามอายุ

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.141 .158	.897	0.48
รวม	399			

จากการ 20 พบร่วมกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตรด้านการเดินโดยเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศไม่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 21 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านพัฒนาการทางร่างกาย สดีปั้ญญาและสังคม
จำแนกตามระดับการศึกษา

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.146 .108	1.355	0.24
รวม	399			

จากการ 21 พบร่วมกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สดีปั้ญญาและสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 22 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กจำแนกตามระดับการศึกษา

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.427 .123	3.459	0.00
รวม	399			

จากการ 22 พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 23 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของประชาชน เพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก จำแนกตามระดับการศึกษา

	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
ประถมศึกษา			
มัธยมศึกษาตอนต้น	.01129	.05431	0.83
มัธยมศึกษาตอนปลาย	-.14823*	.06135	0.01
หรือเทียบเท่า			
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	.09485	.05488	0.08
ปริญญาตรี	.05988	.04723	0.20
สูงกว่าปริญญาตรี	-.21267	.14696	0.14

ตาราง 23 (ต่อ)

	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
มัชยมศึกษาตอนต้น			
ประถมศึกษา	-.01129	.05431	0.83
มัชยมศึกษาตอนปลาย	-.15951*	.06836	0.02
หรือเทียบเท่า			
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	.08357	.06261	0.18
ปริญญาตรี	.04859	.05603	0.38
สูงกว่าปริญญาตรี	-.22396	.15002	0.13
มัชยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า			
ประถมศึกษา	.14823*	.06135	0.01
มัชยมศึกษาตอนต้น	.15951*	.06836	0.02
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	.24308*	.06881	0.00
ปริญญาตรี	.20810*	.06288	0.00
สูงกว่าปริญญาตรี	-.06444	.15271	0.67
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า			
ประถมศึกษา	-.09485	.05488	0.08
มัชยมศึกษาตอนต้น	-.08357	.06261	0.18
มัชยมศึกษาตอนปลาย	-.24308*	.06881	0.00
หรือเทียบเท่า			
ปริญญาตรี	-.03498	.05658	0.53
สูงกว่าปริญญาตรี	-.30753*	.15023	0.04
ปริญญาตรี			
ประถมศึกษา	-.05988	.04723	0.20
มัชยมศึกษาตอนต้น	-.04859	.05603	0.38
มัชยมศึกษาตอนปลาย	-.20810*	.06288	0.00
หรือเทียบเท่า			
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	.03498	.05658	0.53
สูงกว่าปริญญาตรี	-.27255	.14761	0.06

ตาราง 23 (ต่อ)

	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
สูงกว่าปริญญาตรี			
ประถมศึกษา	.21267	.14696	0.14
มัธยมศึกษาตอนต้น	.22396	.15002	0.13
มัธยมศึกษาตอนปลาย	.06444	.15271	0.67
หรือเทียบเท่า			
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	.30753*	.15023	0.04
ปริญญาตรี	.27255	.14761	0.06

จากการ 23 พบว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชน เพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กมีความแตกต่าง กันดังนี้คือ ระดับประถมศึกษากับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และมัธยมศึกษาตอนต้น กับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่ากับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า และกับปริญญาตรี และอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่ากับสูงกว่าปริญญาตรี โดยมี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มอื่นๆ ไม่มีความแตกต่าง

ตาราง 24 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึง บริการขั้นพื้นฐานจำแนกตามระดับการศึกษา

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.022 .044	.488	0.78
รวม	399			

จากการ 24 พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้น พื้นฐาน ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 25 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านการเดินโดยเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศไทยตามระดับการศึกษา

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.058 .158	.538	0.74
รวม	399			

จากการ 25 พบร่วมตัวการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านการเดินโดยเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศไทยไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 26 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม จำแนกตามอาชีพ

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.131 .108	1.208	0.30
รวม	399			

จากการ 26 พบร่วมอาชีพที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 27 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กจำแนกตามอาชีพ

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.447 .123	3.628	0.00
รวม	399			

จากการ 27 พบร่วมกัน อาชีพที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมืองจังหวัดพิจิตร ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 28 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของประชาชน เพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก จำแนกตามอาชีพ

	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
เกษตรกรรม			
รับราชการ/พนักงานของรัฐ	-.00339	.05004	0.94
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-.04589	.08897	0.60
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	.02174	.05345	0.68
รับจ้างทั่วไป	-.14096*	.05092	0.00
นักเรียน/นักศึกษา	-.20575*	.07103	0.00
รับราชการ / พนักงานของรัฐ			
เกษตรกรรม	.00339	.05004	0.94
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-.04251	.09098	0.64
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	.02513	.05673	0.65
รับจ้างทั่วไป	-.13757*	.05435	0.01
นักเรียน/นักศึกษา	-.20236*	.07353	0.00

ตาราง 28 (ต่อ)

	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
พนักงานรัฐวิสาหกิจ			
เกษตรกรรม	.04589	.08897	0.60
รับราชการ/พนักงานของรัฐ	.04251	.09098	0.64
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	.06763	.09290	0.46
รับจ้างทั่วไป	-.09506	.09147	0.29
นักเรียน/นักศึกษา	-.15986	.10402	0.12
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
เกษตรกรรม	-.02174	.05345	0.68
รับราชการ/พนักงานของรัฐ	-.02513	.05673	0.65
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-.06763	.09290	0.46
รับจ้างทั่วไป	-.16269*	.05750	0.00
นักเรียน/นักศึกษา	-.22749*	.07590	0.00
รับจ้างทั่วไป			
เกษตรกรรม	.14096*	.05092	0.00
รับราชการ/พนักงานของรัฐ	.13757*	.05435	0.01
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	.09506	.09147	0.29
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	.16269*	.05750	0.00
นักเรียน/นักศึกษา	-.06479	.07413	0.38
นักเรียน/นักศึกษา			
เกษตรกรรม	.20575*	.07103	0.00
รับราชการ/พนักงานของรัฐ	.20236*	.07353	0.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	.15986	.10402	0.12
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	.22749*	.07590	0.00
รับจ้างทั่วไป	.06479	.07413	0.38

จากการ 28 พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิง เกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กมีความแตกต่างกัน ดังนี้คือ เกษตรกรรมกับรับจ้างทั่วไป และกับนักเรียน/นักศึกษา และรับราชการ/พนักงานของรัฐ กับรับจ้างทั่วไป และกับนักเรียน/นักศึกษา และประกอบธุรกิจส่วนตัวกับรับจ้างทั่วไป และกับ

นักเรียน/นักศึกษาโดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มอื่นๆ ไม่มีความแตกต่าง

ตาราง 29 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานจำแนกตามอาชีพ

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.025 .044	.561	0.73
รวม	399			

จากการ 29 พบร่วมกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดพิจิตร ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 30 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านการเดิบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศจำแนกตามอาชีพ

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.223 .157	1.423	0.21
รวม	399			

จากการ 30 พบร่วมกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดพิจิตร ด้านการเดิบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 31 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม
จำแนกตามสถานภาพสมรส

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภัยในกลุ่ม	5 394	.009 .109	.079	0.92
รวม	399			

จากตาราง 31 พบร่วมกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการ
เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอ
เมือง จังหวัดพิจิตร ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 32 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อ
การอบรมเลี้ยงดูเด็กจำแนกตามสถานภาพสมรส

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภัยในกลุ่ม	5 394	.302 .126	2.388	0.09
รวม	399			

จากตาราง 32 พบร่วมกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการ
เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอ
เมือง จังหวัดพิจิตร ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กไม่
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 33 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานจำแนกตามสถานภาพ

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.050 .044	1.134	0.32
รวม	399			

จากตาราง 33 พบร่วมกันว่าสถานภาพที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 34 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านการเดิบโடเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศจำแนกตามสถานภาพ

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.353 .156	2.255	0.10
รวม	399			

จากตาราง 34 พบร่วมกันว่า สถานภาพที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านการเดิบโടเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 35 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม
จำแนกตามระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอด

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.071 .109	.650	0.66
รวม	399			

จากการ 35 พบร้า ระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอดที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 36 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กจำแนกตามระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอด

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.651 .121	5.396	0.00
รวม	399			

จากการ 36 พบร้า ระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอดที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 37 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของประชาชน
เพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนา
คุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการ
อบรมเลี้ยงดูเด็ก จำแนกตามระยะเวลาการเลี้ยงดูนูตรตั้งแต่หลังคลอด

	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
น้อยกว่า 1 ปี 1 - 5 ปี	-.19792*	.09567	0.03
6 - 10 ปี	.09319	.09335	0.31
11 - 15 ปี	.11930	.09200	0.19
16 - 20 ปี	.08760	.08499	0.30
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	.04920	.08752	0.57
1 - 5 ปี น้อยกว่า 1 ปี	.19792*	.09567	0.03
6 - 10 ปี	.29111*	.07190	0.00
11 - 15 ปี	.31722*	.07015	0.00
16 - 20 ปี	.28552*	.06066	0.00
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	.24712*	.06416	0.00
6 - 10 ปี น้อยกว่า 1 ปี	-.09319	.09335	0.31
1 - 5 ปี	-.29111*	.07190	0.00
11 - 15 ปี	.02611	.06694	0.69
16 - 20 ปี	-.00558	.05691	0.92
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	-.04399	.06063	0.46
11 - 15 ปี น้อยกว่า 1 ปี	-.11930	.09200	0.19
1 - 5 ปี	-.31722*	.07015	0.00
6 - 10 ปี	-.02611	.06694	0.69
16 - 20 ปี	-.03169	.05468	0.56
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	-.07010	.05854	0.23
16 - 20 ปี น้อยกว่า 1 ปี	-.08760	.08499	0.30
1 - 5 ปี	-.28552*	.06066	0.00
6 - 10 ปี	.00558	.05691	0.92
11 - 15 ปี	.03169	.05468	0.56
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	-.03841	.04675	0.41

ตาราง 37 (ต่อ)

	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
มากกว่า 20 ปีขึ้นไปน้อยกว่า 1 ปี	-.04920	.08752	0.57
1 - 5 ปี	-.24712*	.06416	0.00
6 - 10 ปี	.04399	.06063	0.46
11 - 15 ปี	.07010	.05854	0.23
16 - 20 ปี	.03841	.04675	0.41

จากการ 37 พบว่าระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอดที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กมีความแตกต่างกันดังนี้คือน้อยกว่า 1 ปีกับ 1 - 5 ปี และ 1 - 5 ปีกับ 6 - 10 ปี และ กับ 11 - 15 ปี และ กับ 16 - 20 ปี และ กับมากกว่า 20 ปีขึ้นไปโดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มอื่นๆ ไม่มีความแตกต่าง

ตาราง 38 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานจำแนกตามระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอด

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.030 .044	.681	0.63
รวม	399			

จากการ 38 พบว่า ระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอดที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 39 อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลด้านการเดินโดยเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศไทยตามระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอด

	df	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	.111 .158	.701	0.62
รวม	399			

จากการ 39 พบร่วมกันโดยการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านการเดินโดยเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศไทยไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร

มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ได้แสดงความคิดเห็น ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ต้องการให้รัฐบาลให้สิทธิ์ในการรับเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดเดือนละ 100 บาท แก่แม่และเด็กโดยไม่จำกัดรายได้

2. อยากให้มีการปรับเพิ่มเงินอุดหนุนจากเดือนละ 400 บาท เพิ่มขึ้นเป็น 100 บาทตั้งแต่อายุแรกเกิด – 3 ปีคล้ายกับการให้เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เพราะเงินเดือนละ 400 บาทสำหรับการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดนั้นยังไม่เพียงพอ

3. อยากให้โครงการตัดเงื่อนไขคุณสมบัติของแม่ผู้รับสิทธิ์บางข้อออก เช่น แม่ผู้รับสิทธิ์ต้องอาศัยอยู่ในบ้านไม่หรือบ้านเช่า แม่ผู้รับสิทธิ์ต้องมีที่ดินทำกินไม่เกิน 1 ไร่ และแม่ผู้รับสิทธิ์ต้องอยู่ในครอบครัวที่มีภาระพึงพิง ได้แก่ ผู้พิการและผู้สูงอายุ

4. อยากให้ผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์โครงการเป็นระยะ เนื่องจากยังมีแม่และเด็กอีกหลายครัวเรือนไม่ทราบข่าวโครงการเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

5. อยากให้มีการประชาสัมพันธ์โครงการผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ให้บ่อยครั้งมากกว่านี้

6. อยากให้มีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดมา

ลงพื้นที่อบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดที่ถูกต้อง

7. อย่างให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องช่วยลงสำรวจพื้นที่ทุกหลังค่าเรือน เนื่องจากยังมีแม่และเด็กที่ตอกหล่นไว้ได้รับประโยชน์จากเงินอุดหนุนเดือนละ 400 บาทในโครงการนี้

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) โดยวิธีการสัมภาษณ์ ดังนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการส่งเสริมการดำเนินโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) คือประชาชนเพศหญิงที่ผ่านการมีบุตรจำนวน 10 คน พอสรุปประเด็นในการสัมภาษณ์แต่ละราย ดังนี้

1. ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม

ประชาชนเพศหญิงให้ความเห็นว่าการส่งเสริมพัฒนาการให้กับเด็กในวัยแรกเกิดเป็นการสร้างรากฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาประชากรที่มีคุณภาพให้กับประเทศชาติ ซึ่งประชาชนเพศหญิงได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในวัยแรกเกิดในความรู้และประสบการณ์ในการเลี้ยงดูบุตรไว้ว่า การส่งเสริมพัฒนาของเด็กในวัยแรกเกิดในสมัยก่อนกับยุคปัจจุบันนั้นอาจไม่มีค่ายมีความแตกต่างในเรื่องของการให้อาหาร เนื่องจากอาหารที่จำเป็นสำหรับเด็กแรกเกิดในช่วงอายุ 0 - 6 เดือนนั้น ส่วนใหญ่จะให้เด็กกินนมแม่เป็นอาหารหลักที่มีสารอาหารและคุณประโยชน์มากที่สุด และถ้าครัวเรือนไหนค่อนข้างพอมีรายได้หรือมีฐานะก็จะซื้อนมผงชงใส่ขวดให้เด็กรับประทาน แต่หากครัวเรือนไหนมีรายได้น้อยหรือมีฐานะยากจนแม่จะให้อาหารแก่ลูกโดยการป้อนหน้าข้าวให้ลูกกินแทน นอกจากนี้ยังให้อาหารที่มีคุณประโยชน์สำหรับเด็กในวัยแรกเกิดอีกหลายอย่าง เช่น ข้าวบด กล้วยสุกบด ถั่วต้มเบียย เต้าหู้ขาว เมื่ออายุ 5 เดือนก็จะเพิ่มอาหารที่ให้โปรตีนและวิตามิน เช่น ปลา พักทองหรือผักบด จนเมื่อเด็กแรกเกิดอายุครบ 6 เดือนแม่จะเริ่มให้อาหารเป็นมื้อหลัก 1 มื้อโดยมี กล้วย มะละกอ หรืออาหารว่างอื่นๆ เป็นต้น ส่วนการส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาและสังคม พ่อแม่จะใช้ของเล่นหรืออุปกรณ์ช่วยซึ่งมีต้นทุนไม่แพงอย่างเช่น การใช้ใบจากسانปลาตะเพียน 4 - 5 ตัว แล้วห้อยไว้บนหัวเปลนอนของเด็ก หรืออาจใช้ลูกบอล ตุ๊กตา ที่มีสีสันสวยงามสะกดตาและชวนมอง เมื่อเด็กเห็นแล้วทำให้เงยศีรษะและดวงตามตาม เป็นการฝึกการใช้สติปัญญาเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าเมื่อวัตถุที่อยู่ตรงหน้ามีการเคลื่อนไหว ส่วนการส่งเสริมพัฒนาการด้านการช่วยเหลือตัวเองและสังคม พ่อแม่บักใช้วิธีการพูดคุยกับเด็กเมื่อทำกิจกรรมต่างๆ โดยการพูดคำสั้นๆ เพื่อให้เด็กสามารถจำได้ เช่น พ่อ แม่ ป้า ป้า แม่ หรือชื่อของลูก รวมถึงการพูดกระตุนให้เด็กทำตาม เช่น พ่อแม่ยิ้มแล้วบอกให้ลูกยิ้มตาม เป็นต้น ซึ่งการส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยแรกเกิดทั้งหมดที่กล่าวมาอาจไม่จำเป็นต้องใช้ต้นทุนในการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดถึง 400 บาทถ้าเป็น

การเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดในสมัยก่อน แต่ทว่าในปัจจุบันมาตรฐานในการครองชีพของคนกลับสูงขึ้น ตามความเจริญก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงไปของวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยมและเทคโนโลยี ในหลายๆ ด้าน จึงทำให้การเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดสมัยใหม่เกิดขึ้น ประกอบกับค่าของเงินที่สูงขึ้น ส่งผลให้เงินจำนวน 400 บาทในสมัยก่อนกับปัจจุบันมีค่าไม่เท่ากัน โดยเงินจำนวน 400 บาท ในปัจจุบันมีราคาสูง เงินจำนวน 400 บาทจึงอาจไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญา และสังคมของเด็ก ดังนั้นโครงการเงินอุดเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดควรสร้าง ช่องทางอื่นเพิ่มขึ้นมาเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา และสังคม ให้กับเด็กแรกเกิดมากกว่าการให้เงินอุดหนุนเดือนละ 400 บาทตามที่ได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันนี้

2. ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

ประชาชนเพศหญิงให้ความเห็นว่าการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีนั้นจะต้องสร้างตั้งแต่เด็ก ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เด็กเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพได้นั่นคือ ความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดว่าจากประสบการณ์การเลี้ยงดูเด็กที่ผ่านมาพบว่าหลายครอบครัวมีวัฒนธรรม ค่านิยม ความรู้ความเข้าใจและการให้ความดูแลเอาใจใส่ในเรื่องการให้อาหารและเรื่องสุขอนามัยของเด็กที่แตกต่าง กัน ส่งผลให้เด็กที่เดิบโตมา มีพัฒนาทางร่างกาย สติปัญญา และการช่วยเหลือตัวเองในสังคม แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งมีปัจจัยแพรกซ้อนที่เป็นสาเหตุมาจากการที่แต่ละครอบครัวมีรายได้ต่างกัน ประกอบกับขาดผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในการอบรมเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมาให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องกับพ่อแม่อย่างทั่วถึง ซึ่งแม่ผู้ขอรับสิทธิ์เมื่อว่าจะได้รับเงินจำนวน 400 บาท ต่อเดือนแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามาช่วยให้คำแนะนำว่า เงินจำนวน 400 บาท ที่ได้มานั้นจะนำไปใช้อย่างไร จึงสามารถสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับเด็กแรกเกิดได้อย่างสูงสุด เมื่อแม่ผู้ขอรับสิทธิตามโครงการได้รับเงินอุดหนุนมาแล้วแต่ไม่รู้ว่าจะใช้เงินให้เกิดประโยชน์ที่คุ้มค่าได้อย่างไร ทำให้เกิดปัญหาคือผลประโยชน์ที่เด็กควรจะได้รับจากเงินอุดหนุนเด็กกลับไม่ได้ แต่ผู้ที่ได้รับประโยชน์กลับกลایเป็นพ่อแม่เสียเองเนื่องจากผู้ขอรับสิทธิ์อยู่ในครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจน ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายที่ต้องรับผิดชอบอยู่มากจึงมีความเป็นไปได้ที่พ่อแม่ผู้ปกครองผู้ขอรับสิทธิ์จะนำเงินที่ได้มาไปใช้ทำอย่างอื่น ซึ่งประโยชน์จากเงิน 400 บาทนั้นไปไม่ถึงตัวเด็ก ดังนั้นแนวทางการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กคือควรมีเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้แก่ เจ้าหน้าที่จากกระทรวงสาธารณสุข หรือเจ้าหน้าที่จากกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์เข้ามาช่วยกำกับดูแลและให้ความรู้ความเข้าใจแก่พ่อแม่ทั้งในและนอกโครงการตามท้องถิ่นต่างๆ ที่มีผู้ขอรับสิทธิ์อาศัยอยู่ในพื้นที่นั้นๆ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กวัยแรกเกิดในเรื่อง

ของการให้อาหาร การสร้างสุขอนามัยที่ดี การพื้นฟูจิตใจผู้ที่เป็นคุณพ่อคุณแม่มือใหม่ เพื่อให้มั่นใจว่าประโยชน์จากเงินอุดหนุน 400 บาทที่ทางรัฐบาลมอบให้กับแม่ผู้ขอรับสิทธิ์จะไม่สูญหายไประหว่างทางก่อนที่จะไปถึงตัวเด็ก และพ่อแม่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อลูกน้อยในวัยแรกเกิดได้อย่างแท้จริง

3. ด้านการลดความเหลื่อมทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน

ประชาชนเพศหญิงให้ความเห็นว่าโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีวัตถุประสงค์สำคัญที่จะลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขของเด็กวัยแรกเกิดในประเทศไทย โดยการจัดสรรงบประมาณให้กับแม่ผู้ขอรับสิทธิตามโครงการเดือนละ 400 บาท ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่าการให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิดจำนวน 400 บาทนั้น ยังไม่เพียงพอ เนื่องจากการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด 1 คนต่อ 1 เดือนนั้นมีค่าใช้จ่ายที่จำเป็นมากมายที่พ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องรับผิดชอบ หากนำเงินที่ได้มาไปซื้อขนมปังกับแพมเพิสเพียงแค่ 2 อย่าง นึกไม่เพียงพอแล้วกับเงินอุดหนุนที่ได้รับมาและยังมีค่าใช้จ่ายจิปาถะอื่นๆ อีก แต่ผู้ให้สัมภาษณ์หลายๆ ท่านออกความเห็นเป็นเสียงเดียวกันว่า “เงินจำนวน 400 บาทถึงแม้ว่าจะดูน้อยแต่ก็ยังดีกว่าไม่ได้” คนที่มีรายได้เพียงพออยู่แล้วอาจจะมองว่าเป็นจำนวนเงินเพียงเล็กน้อย แต่สำหรับครอบครัวที่มีความยากจนถือว่าเงินจำนวน 400 บาทถือเป็นปัจจัยที่สำคัญพอสมควรที่จะนำมาช่วยเหลือจุนเจือในสิ่งจำเป็นที่ยังขาดไปสำหรับการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด นอกจากนี้ผู้ให้สัมภาษณ์ยังให้ความเห็นเกี่ยวกับเงื่อนไขของแม่ผู้ขอรับสิทธิ์ในการเข้าร่วมโครงการ ที่ระบุว่าการให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดควรให้สิทธิเฉพาะแม่ที่อยู่ในครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจนเท่านั้น โดยความหมายของความยากจนที่โครงการนี้ให้นิยามไว้คือ แม่ผู้ขอรับสิทธิ์จะต้องอยู่ในครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนต่อกันไม่เกิน 3,000 บาท เป็นแม่ที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีภาระเพ่งพิง เช่น ครอบครัวมีคนพิการหรือผู้สูงอายุ เป็นแม่ที่มีสภาพที่อยู่อาศัยทรุดโทรม เช่น อยู่บ้านไม่ไฟ ใบจากหรือบ้านเช่า เป็นแม่ที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนที่ไม่มีรักynต์ส่วนบุคคล รถปิกอัพ รถบรรทุกเล็กหรือรถตู้ และแม่ผู้ขอรับสิทธิ์ต้องมีที่ดินทำกินไม่เกิน 1 ไร่ ซึ่งเงื่อนไขที่กล่าวมาข้างต้นนั้นแม่ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านเห็นด้วยบางข้อและไม่ค่อยเห็นด้วยในบางข้อที่จะให้มีการกำหนดเงื่อนไขเหล่านี้ขึ้นมา เนื่องจากมีความเห็นว่าการค้นหาแม่ที่อยู่ในเงื่อนไขตามโครงการนั้นเป็นก่ำลุ่มเป้าหมายที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก อีกทั้งมองเห็นว่าเงื่อนไขของโครงการนี้แม้จะถูกกำหนดขึ้นมาเพื่อให้สิทธิ์เฉพาะแม่และเด็กแรกเกิดที่อยู่ในครอบครัวที่มีความยากจนก็ตาม แต่ไม่ได้มายความแม่และเด็กแรกเกิดที่ไม่ได้อยู่ในครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจนจะต้องถูกลงทะเบียนด้วยการไม่ได้สิทธิ์ในการเข้าร่วมโครงการเพื่อขอรับเงินจำนวน 400 บาท เนื่องจากผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่าแม่และเด็กแรกเกิดที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้เกิน 3,000 บาท ไม่มีคนพิการหรือผู้สูงอายุในครอบครัว ไม่ได้อยู่บ้านไม่ไฟหรือบ้านเช่า ที่บ้านมีรักynต์ส่วนบุคคลหรือมีที่ดินทำกินเกิน 1 ไร่ ไม่ได้มายความว่าแม่และเด็กแรกเกิดที่อยู่ในครอบครัวกลุ่มนี้ไม่มีภาระหนี้สิน แม่บางท่านเดินทางไป อบต. เทศบาล เพื่อแจ้งความประสงค์

ในการขอรับสิทธิ์ แต่แจ้งกับเจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องว่ามีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนต่อคน 4,000 บาท ก็ถูกทางเจ้าหน้าที่ตัดสิทธิ์ไม่ให้เข้าร่วมโครงการแล้ว เนื่องจากเงื่อนไขของโครงการระบุไว้ว่าแม่ผู้รับสิทธิต้องมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนต่อคนไม่เกิน 3,000 บาท ทำให้เด็กแรกเกิดของแม่ผู้นี้สูญเสียโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดเดือนละ 400 บาทไป ซึ่งเป็นผลมาจากการเหลือมล้ำของรายได้ที่มากกว่ารายได้ตามเงื่อนไขที่โครงการระบุไว้เพียงนิดเดียวเท่านั้น เงื่อนไขอีกประการหนึ่งคือการให้สิทธิ์สำหรับแม่ที่อยู่ในครอบครัวที่มีภาระพึงพิง เช่น ครอบครัวมีคนพิการหรือผู้สูงอายุนั้น ถึงแม้จะไม่ใช่เงื่อนไขบังคับแต่หากมองตามสภาพความเป็นจริงจะเห็นว่า เงินอุดหนุนจำนวน 400 บาทกับการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด 1 คน นั้นก็ไม่เพียงพออยู่แล้ว และหากในครอบครัวนั้นจะต้องรับภาระเลี้ยงดูคนพิการหรือผู้สูงอายุในครอบครัวเพิ่มขึ้นอีกซึ่งอยู่ในวัยที่จะต้องใช้ต้นทุนในการรองรับมากกว่าเด็กแรกเกิดอยู่แล้ว ผู้รับภาระเลี้ยงดูทั้งเด็ก หั้นคนพิการหรือผู้สูงอายุจะต้องแบกรับความทุกข์ยากในการเลี้ยงดูกลุ่มคนเหล่านี้มากมายขนาดไหน แม่ผู้ให้สัมภาษณ์จึงไม่ค่อยเห็นด้วยกับเงื่อนไขข้อนี้ และอีกเงื่อนไขอีกประการหนึ่งคือแม่ผู้ขอรับสิทธิต้องมีที่ดินทำกินไม่เกิน 1 ไร่ นั้น บางครอบครัวที่บ้านถือโฉนดที่ดินแสดงความเป็นเจ้าของให้เห็นว่ามีที่ดินมากกว่า 1 ไร่ แต่ที่ดินหลายไร่นั้นอาจจะกำลังถูกยึดถูกจำนำ หรืออาจจะต้องขายเพื่อใช้หนี้สินก็เป็นได้ จึงไม่สามารถรับต่อได้แน่นอน ว่าคนที่มีที่ดินทำกินมากกว่า 1 ไร่เป็นผู้ที่ไม่ได้อยู่ในครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจน ส่วนเงื่อนไขของโครงการที่แม่ผู้ให้สัมภาษณ์มองเห็นทั้งข้อดีและข้อเสียนั้นคือ แม่ผู้ขอรับสิทธิ์จะต้องอยู่ในครอบครัวที่ไม่มีรถยนต์ส่วนบุคคล รถปิกอัพ รถบรรทุกหรือรถตู้เล็กนั้น มีข้อดีคือหากแม่ผู้ขอรับสิทธิ์อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีรถยนต์ส่วนบุคคล หากรถที่ใช้อยู่นั้นไม่ได้ซื้อด้วยเงินสดแต่จ่ายเงินด้วยระบบการผ่อนชำระ ก็หมายความว่าครอบครัวนั้นสามารถรับผิดชอบการผ่อนชำระค่ารถในแต่ละงวดได้ซึ่งโดยปกติการจ่ายเงินผ่อนชำระค่ารถแต่ละงวดต้องจ่ายเงินเป็นจำนวนที่มากกว่า 400 บาทต่อเดือนแน่นอนอยู่แล้ว ยอมแสดงให้เห็นว่าหากครอบครัวนั้นสามารถรับผิดชอบ การผ่อนชำระค่างวดแต่ละเดือนได้ ก็มีความสามารถที่จะรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดได้เช่นกัน ดังนั้นแม่ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่จึงค่อนข้างเห็นด้วยกับการให้สิทธิ์สำหรับแม่ผู้ขอรับสิทธิ์ที่อยู่ในครอบครัวที่ไม่มีyanพานะในข้อนี้ แต่ข้อเสียที่ผู้ให้สัมภาษณ์มองเห็นในเงื่อนไขข้อนี้คือในยุคปัจจุบันนี้yanพานะส่วนบุคคลกลยາยเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ไปแล้ว หากเกิดเหตุการณ์ที่เป็นกรณีฉุกเฉิน เช่น เต็กรถราษฎร์ไปได้ป่วยหรือได้รับอุบัติเหตุก็สามารถที่จะนำส่งโรงพยาบาลได้อย่างทันท่วงทีหากครอบครัวไม่มีyanพานะที่เป็นรถยนต์ส่วนบุคคล แต่หากครอบครัวไหนที่เสี่ยงต่อความยากจนไม่มีyanพานะส่วนบุคคลที่บ้าน ก็อาจประสบปัญหาในการแก้ไขสถานการณ์ที่ต้องใช้สะตวะและความรวดเร็ว เมื่อเด็กทราบหรือลูกน้อยเกิดความเจ็บไข้ได้ป่วยหรืออุบัติเหตุ เป็นต้น ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่จึงค่อนข้างเห็นด้วยเงื่อนไขที่มีหั้นข้อดีและข้อเสียนี้ สำหรับเงื่อนไขสุดท้ายที่แม่ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าข้ออื่นคือ เด็กแรกเกิดจะต้องไม่อยู่ในความคุ้มครองของระบบ

ประกันสังคมเนื่องจากเด็กแรกเกิดที่อยู่ในระบบประกันสังคมจะได้รับเงินสงเคราะห์บุตรจากประกันสังคมอยู่แล้ว แม่ผู้ให้สัมภានนี้จึงเห็นด้วยกับที่มาและความสำคัญของปัญหาตามโครงการที่ว่า ยังมีเด็กอีกนับล้านที่ไม่ได้อยู่ในระบบประกันสังคม โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงเด็กแรกเกิดนี้จึงถือเป็นโครงการที่เข้ามาช่วยเหลือสูงให้กับเด็กแรกเกิดที่ยังขาดโอกาส เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาที่เท่าเทียมกับเด็กแรกเกิดที่ได้รับเงินอุดหนุนจากระบบประกันสังคม ดังนั้นแนวทางในการส่งเสริมโครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดในด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมตามความคิดเห็นของแม่ผู้ให้สัมภានนี้คือ การให้เงินอุดหนุนเดือนละ 400 บาทแก่เด็กวัยแรกเกิดโดยไม่จำกัดสิทธิ์ในการรับเงินอุดหนุนของพ่อแม่ ผู้ปกครอง เสมือนกับการให้เงินผู้สูงอายุที่มีอายุ 59 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่ไม่ได้รับรับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเทศบาล อบต. เพื่อการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีนั้นจะต้องสร้างตั้งแต่เด็ก เมื่อผู้สูงอายุซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่มีมากกว่าอัตราการเกิดของเด็กแรกเกิด ไม่ได้ถูกจำกัดสิทธิ์ใดๆ ในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขโดยการรับเงินผู้สูงอายุเป็นประจำทุกเดือนอยู่แล้ว เด็กวัยแรกเกิดซึ่งถือเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต ก็สมควรที่จะได้รับประโยชน์ใน การเข้าถึงบริการสาธารณสุขโดยการรับเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดเดือนละ 400 บาทได้เช่นเดียวกัน ไม่สมควรที่จะให้สิทธิ์เฉพาะแม่และเด็กแรกเกิดที่อยู่ในครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจนเท่านั้น ไม่ว่าจะเกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะเป็นเช่นไรก็สมควรที่จะได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณสุขอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อช่วยให้เกิดการลดความเหลื่อมล้ำต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพของประชากรในประเทศอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันต่อไป

4. ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ

ประชาชนเพศหญิงให้ความเห็นว่าแนวทางการส่งเสริมโครงการเงินอุดหนุน เพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพนั้นตามความคิดเห็นของแม่ผู้ให้สัมภានนี้มองว่าการดูแลเด็กเป็นเรื่องที่มีความสำคัญในหัวอกของคนเป็นพ่อเป็นแม่ คนและที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือยังมีความสำคัญต่อสังคมด้วยเนื่องจากสังคมไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่ สังคมของผู้สูงอายุ ซึ่งหมายความว่าจะมีคนแก่เพิ่มมากขึ้นในขณะที่อัตราการเกิดมีน้อยลง ส่งผลให้เกิดปัญหาที่ตามมาคือ “แล้วใครจะดูแลคนแก่?” แม่ผู้สัมภានนี้มีความเห็นว่าผู้ที่จะเข้า มาดูแลผู้สูงอายุในอนาคตก็คือคนหนุ่มสาวซึ่งอาจจะเป็นเด็กในวันนี้ ดังนั้นโครงการเงินอุดหนุน เพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดเป็นด้วยหนึ่งที่จะช่วยทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง และสังคมมั่นใจว่า เด็กแรกเกิดในวันนี้จะต้องเติบโตเป็นหนุ่มสาวในอนาคตที่มีคุณภาพที่ดี การสร้างคุณภาพชีวิตที่ จึงต้องสร้างตั้งแต่เด็กและจะรีรอไม่ได้ เพื่อการเสริมสร้างพัฒนาการที่ดีของเด็กช่วงที่ดีที่สุดคือ ตั้งแต่อายุแรกเกิด – 6 ปี แต่การดำเนินโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดใน ปีงบประมาณแรกคือ พ.ศ.2558 ระบุไว้ว่าจะดำเนินการจ่ายเงินอุดหนุนเดือนละ 400 บาทให้กับแม่ผู้ขอรับสิทธิ์ในโครงการเพียง 1 ปีงบประมาณเท่านั้น ซึ่งแม่ผู้ให้สัมภានนี้มองว่าเป็นช่วง

ระยะเวลาที่สั้นมากสำหรับประโยชน์ที่แม่และเด็กพึงจะได้รับจากเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดในโครงการนี้ อีกทั้งการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กแรกเกิดเพื่อให้ก้าวไปสู่การเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพในช่วงอายุต่อไปนั้น จะต้องอาศัยปัจจัยหลายด้านที่จะเข้ามาช่วยให้เกิดการพัฒนาคนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเงินจำนวน 400 บาทอาจจะดูเล็กน้อยสำหรับผู้ที่มีรายได้เพียงพออยู่แล้ว แต่เงินจำนวน 400 บาทสำหรับแม่และเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจนนั้นถือเป็นต้นทุนที่มีค่ามากต่อการนำมาใช้จ่ายจนเจือสิ่งต่างๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในวัยแรกเกิด ดังนั้นแนวทางการส่งเสริมโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดด้านการพัฒนาให้เด็กเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศไทย รัฐบาลควรขยายระยะเวลาในการจ่ายเงินอุดหนุนเดือนละ 400 บาทให้กับแม่ผู้ขอรับสิทธิ์จาก 1 ปี เป็นปี 3 เพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อเนื่อง อีกทั้งรัฐบาลควรเพิ่มงบเงินจากการจ่ายเงินอุดหนุนเดือนละ 400 บาทปรับเพิ่มเป็น 500 – 600 บาท เพื่อให้แม่และเด็กมีต้นทุนที่จำเป็นในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เพิ่มมากขึ้นตามอายุและช่วงวัย เสมือนกับเงื่อนไขการจ่ายเงินให้กับผู้สูงอายุที่มีการปรับเพดานเงินสูงขึ้นโดยผู้สูงอายุจะได้รับเงินเพิ่มขึ้น 100 บาทเมื่อ满อายุเพิ่มขึ้นทุก 10 ปี เพื่อให้เกิดการพัฒนาเด็กในวัยแรกเกิดอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการส่งมอบการพัฒนาที่ดีให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเมื่อเด็กอายุครบ 3 ปี และส่งต่อไปถึงการคุ้มครองดูแลและพัฒนาของโรงเรียนเมื่อเด็กอายุครบ 6 ปี ดังนั้นในความเห็นของแม่ผู้ให้สัมภาษณ์จึงเลิงเห็นเห็นว่าการให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดนั้น เด็กจะได้รับผลตอบแทนที่ดีกลับมาในระยะยาวอันจะส่งผลดีต่อการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพ เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในแง่ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สามารถรองรับการดูแลผู้สูงวัยในสังคม ผู้สูงอายุที่กำลังจะมาถึงในอนาคต และยังส่งผลดีต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครอบครัว ส่งผลให้สถาบันทางสังคมเกิดความเข้มแข็งเนื่องด้วยมีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ที่จะช่วยสร้างให้เกิดชุมชนที่ดี การดำเนินโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดจึงก่อให้เกิดประชากรคุณภาพที่เป็นกำลังสำคัญและเป็นรากฐานที่เข้มแข็งต่อการพัฒนาคนอย่างต่อเนื่อง ในช่วงวัยอื่น ๆ